

Verzonden: 21 mei 2026

Zaak 2026-017

Datum uitspraak: 8 april 2026

Uitspraak van het College van beroep voor de examens inzake het geding tussen:

appellant

en

de Commissie voor de examens van de Open Universiteit, gevestigd te Heerlen, verweerster.

1. Procesverloop

- 1.1 Bij beslissing van 12 december 2025 heeft de Commissie voor de examens aan appellant medegedeeld dat hij niet in voldoende mate heeft voldaan aan de eisen die worden gesteld aan het tentamen van de cursus Overeenkomstenrecht (RB0602). Het door appellant behaalde resultaat was een 4,9.
- 1.2 Verweerster en appellant zijn niet gekomen tot een minnelijke schikking. Appellant heeft per e-mail op 9 februari 2026 aangegeven zijn beroep te willen doorzetten, waarna verweerster een verweerschrift heeft ingediend. Nadien heeft appellant zijn beroep aangevuld en een pleitnota ingediend.
- 1.3 Het College heeft de zaak ter zitting behandeld op 8 april 2026, waar namens verweerster de heer mr. dr. M. Kogelenberg, examiner van de cursus Overeenkomstenrecht (RB0602) via videobelverbinding heeft deelgenomen aan de hoorzitting. Appellant heeft eveneens via videobelverbinding deelgenomen aan de hoorzitting.

2. Overwegingen

Het beroep van appellant

- 2.1 Appellant is het niet eens met de beslissing van 12 december 2025 en is van mening dat hem een hoger cijfer toekomt. Hij betoogt in algemene zin dat bij de beoordeling van zijn tentamen onvoldoende punten zijn toegekend, terwijl zijn antwoorden naar zijn mening in belangrijke mate aansluiten bij de vereiste juridische kaders. Appellant voert aan dat de puntentoekenning gebrekkig is geweest omdat sommige onderdelen van zijn antwoord niet zijn meegenomen in de puntentoekenning. Ook vindt appellant zijn antwoorden in meerdere gevallen niet geheel onjuist, zodat een ruimere toekenning van punten gerechtvaardigd zou zijn.
- 2.2 Als eerste heeft appellant aangevoerd dat de vaststelling van het oorspronkelijke eindcijfer van 4,9 onjuist is en niet in overeenstemming met de geldende regels voor cijferberekening. Hij presenteert een berekening waaruit blijkt dat zijn niet-afgeronde cijfer een 5,0 zou moeten zijn.
- 2.3 Appellant voert aan dat de puntentoekenning gebrekkig is geweest en dat zijn antwoorden in meerdere gevallen niet geheel onjuist zijn, zodat een ruimere toekenning van punten

gerechtvaardigd is. Appellant heeft vervolgens per betwiste vraag gemotiveerd waarom meer punten dienen te worden toegekend aan de door hem gegeven antwoorden.

- 2.3.1 Met betrekking tot vraag 16a, heeft appellant aangegeven dat zijn conclusie juist is, ook al is deze zwak onderbouwd, en dat meer punten moeten worden toegekend aan zijn antwoord.
 - 2.3.2 Met betrekking tot vraag 16b, heeft appellant aangegeven dat zijn conclusie en kerngedachte juist zijn en dat meer punten moeten worden toegekend aan het door hem gegeven antwoord
 - 2.3.3 Met betrekking tot vraag 16c, heeft appellant aangegeven dat zijn conclusie juist is, dat hij de juiste wetsbepaling heeft aangehaald en dat meer punten moeten worden toegekend aan zijn antwoord.
 - 2.3.4 Met betrekking tot vraag 17b heeft appellant aangegeven dat hij de kern van het juridisch kader correct heeft toegepast en tot de juiste conclusie is gekomen, ook al was zijn antwoord niet volledig uitgewerkt, zodat volgens hem meer punten moeten worden toegekend aan zijn antwoord.
 - 2.3.5 Met betrekking tot vraag 18a heeft appellant aangegeven dat, hoewel zijn eindconclusie deels onjuist was, wel het juiste juridisch kader werd toegepast in het antwoord en relevante elementen uit het antwoordmodel werden genoemd, zodat de puntentoekenning volgens hem geen recht doet aan de gedeeltelijk inhoudelijke juistheid van zijn antwoord.
 - 2.3.6 Met betrekking tot vraag 18b heeft appellant aangegeven dat, hoewel zijn antwoord een onjuiste toepassing bevatte door mislezing van de casus en niet alle onderdelen volledig waren uitgewerkt, wel de juiste juridische grondslag en kern van de rechtsgevolgen werden benoemd en gehanteerd. Appellant is van mening dat meer punten toegekend moeten worden voor de gedeeltelijk inhoudelijke juistheid van zijn antwoord.
- 2.4 Appellant stelt voorts dat de beoordeling in strijd is met het gehanteerde toetsingskader, nu uit de feedback volgt dat onderdelen zouden ontbreken bij vraag 18a en 18b, die volgens hem wel degelijk zijn uitgewerkt. De examiner stelt dat het tweede deel van het antwoord ontbreekt, terwijl appellant wel degelijk meent op het tweede deel ingegaan te zijn en de kern van het juiste antwoord heeft weergegeven.
- 2.5 Appellant heeft verder gesteld dat de examiner onvoldoende inhoudelijk heeft gereageerd op zijn bezwaren en zich daarbij onder meer heeft beroepen op een vermoeden van gebruik van generatieve AI bij het opstellen van de bezwaren, hetgeen volgens appellant geen geldige grond vormt om af te zien van een inhoudelijke reactie.
- 2.6 Appellant vordert in zijn aanvulling op het beroepschrift zijn betaalde collegegeld voor een reeds gedane herinschrijving van de cursus terug, mits het beroep gegrond wordt verklaard.

Het standpunt van verweerster

- 2.7 De examiner licht toe dat het tentamen Overeenkomstenrecht bestaat uit meerkeuzevragen en open vragen.
- 2.8 De examiner heeft naar aanleiding van de door appellant overlegde berekening van het eindcijfer geconstateerd dat de vaststelling van het cijfer 4,9 onjuist is. Het tentamencijfer van appellant is gecorrigeerd naar een 5,0.

- 2.9 De examiner gaat vervolgens in op de inhoudelijke beoordeling van de open vragen. De examiner licht toe dat het tentamen is beoordeeld aan de hand van een antwoordmodel en dat de antwoorden van appellant onvoldoende in overeenstemming zijn met dat model.
- 2.10 Voorts is toegelicht door de examiner dat het tentamen door meerdere docenten is nagekeken, waarbij elk van de docenten verantwoordelijk was voor een deel van het tentamen. Naar aanleiding van de vragen van appellant is er meermaals overleg geweest tussen de docenten en naderhand is er nogmaals zowel individueel als gezamenlijk en zowel gedeeltelijk als integraal naar het tentamen gekeken.
- 2.11 De examiner heeft aangegeven dat bij de beoordeling van open vragen wordt gekeken naar het integrale antwoord en dat het enkel benoemen van afzonderlijke elementen, zoals wetsartikelen, niet voldoende is indien de toepassing of conclusie onjuist is.
- 2.12 Voor zover appellant heeft gewezen op het uitblijven van een nadere inhoudelijke reactie, heeft de examiner zich op het standpunt gesteld dat al in een eerder stadium voldoende toelichting is verstrekt, zowel mondeling als schriftelijk. Appellant heeft dit ter zitting ook bevestigd. Appellant is het slechts niet eens met de puntentoekening.
- 2.13 Ten aanzien van het door verweerder geuite vermoeden dat appellant AI gebruikte bij het opstellen van zijn bezwaren, heeft verweerder opgemerkt dat dit geen rol speelt bij de beoordeling van het tentamen.
- 2.14 De examiner heeft aangeboden nogmaals een toelichting te geven op de gegeven antwoorden door appellant en de modelbeantwoording en te willen kijken naar alternatieven in tentamenvorm bij bijzondere omstandigheden binnen de mogelijkheden die de Open Universiteit hiervoor heeft, eventueel na overleg met de studieadviseur. De examiner heeft daarbij wel benadrukt dat de kwaliteit van de tentamens geborgd moet worden.

Het oordeel van het College

- 2.15 Het College stelt voorop dat de taken en bevoegdheden van het College niet strekken tot het opnieuw beoordelen van de beslissing van verweerder. Het College toetst of de beslissing voldoende zorgvuldig tot stand is gekomen en of deze voldoende is onderbouwd. Dit brengt met zich dat de beslissing van verweerder slechts voor vernietiging in aanmerking komt als deze in strijd is met enige regel van geschreven of ongeschreven recht. Dat volgt uit artikel 7.61 lid 2 van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (WHW).
- 2.16 Het College is, toetsend binnen de hierboven aangegeven grenzen, op grond van de gedingstukken en het verhandelde ter zitting en op grond van de door verweerder verstrekte onderbouwing, van oordeel dat de beslissing van verweerder in rechte standhoudt. Dat oordeel berust op de volgende overwegingen:
- 2.16.1 Ten aanzien van de cijfervaststelling, overweegt het College dat dit werd gecorrigeerd. Het juiste eindcijfer 5,0 werd inmiddels vastgesteld.
- 2.16.2 Met betrekking tot de inhoudelijke beoordeling van de open vragen overweegt het College dat de beoordeling heeft plaatsgevonden aan de hand van een vooraf opgesteld antwoordmodel dat blijkt uit het voorblad van het tentamen uiterlijk twee dagen na het tentamen op de online cursusomgeving wordt geplaatst, maar dat de puntentelling niet inzichtelijk is voor studenten. Het College is van mening dat de examiner zowel voorafgaand aan als tijdens de beroepsprocedure voldoende gemotiveerd heeft toegelicht waarom de door appellant gegeven antwoorden niet juist gerekend kunnen worden. Het College overweegt daarbij dat de examiner gevolgd kan worden in zijn standpunt dat antwoorden in hun geheel beoordeeld worden en dat niet slechts punten worden toegekend aan losse antwoordonderdelen, omdat wordt getoetst of studenten de lesstof hebben begrepen en deze correct

kunnen toepassen. Dit blijkt ook uit de instructies op het voorblad van het tentamen, waarop studenten worden geïnstrueerd om te verwijzen naar relevante wettelijke bepalingen en eventuele relevante jurisprudentie. Studenten dienen het antwoord bondig te formuleren, in relatie tot de vraag. Het College overweegt daarbij dat appellant ter zitting ook heeft aangegeven dat hij voldoende toelichting van de examinerator heeft ontvangen.

- 2.16.3 Uit de stukken en de toelichting ter zitting blijkt voorts dat het tentamen door meerdere correctoren is nagekeken, dat deze correctoren ieder eigen vragen uit het tentamen hebben beoordeeld en dat naar aanleiding van de bezwaren van appellant hernieuwd overleg heeft plaatsgevonden, waarbij het tentamen opnieuw is bezien. Naar het oordeel van het College bevestigt dit dat de beoordeling met de vereiste zorgvuldigheid heeft plaatsgevonden.
- 2.16.4 Voor zover appellant restitutie van betaald collegegeld verzoekt, overweegt het College dat het ingevolge artikel 7.61 WHW uitsluitend bevoegd is te oordelen over geschillen betreffende beslissingen van examencommissies en examinatoren. Een verzoek tot restitutie van collegegeld valt buiten de bevoegdheid van het College. Ten overvloede merkt het College op dat, indien het wel bevoegd zou zijn geweest, het verzoek tot restitutie zou zijn afgewezen, nu het beroep ongegrond is verklaard.

Conclusie

- 2.17 Het bovenstaande leidt tot de conclusie dat het beroep ongegrond is. Appellant krijgt geen gelijk, met dien verstande dat het cijfer reeds werd bijgesteld naar 5,0 en deze beoordeling van het tentamen blijft in stand.

3. Beslissing

Het College

Rechtdoende:

verklaart het beroep ongegrond.

Deze uitspraak is gedaan door mr. A. Snijders, voorzitter en dr. L.H.H. Bollen, dr. T.S.E. Laros, mr. H.J.M. van Lierop en dr. R. van Bree, leden

w.g. de plaatsvervangend secretaris,

w.g. de voorzitter,

Mw. R Nowak

mr. A. Snijders

voor eensluidend afschrift,

Mw. R. Nowak

Als u het niet eens bent met dit besluit van het College van beroep voor de examens, kunt u binnen 6 weken na de verzenddatum van dit besluit beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (ABRvS), Postbus 20019, 2500 EA Den Haag of via het [webformulier](#). Alle informatie daarover vindt u op de website www.raadvanstate.nl/studentenzaken/.